

Jesus var en dame som bodde syd for Edens hage

(Petter, Aitutaki, 26. januar 2004)

Vi traff Bill da vi skulle kjøpe noen T-skjorter. Han stod bak disken i en liten sjappe i nærheten av sentrum. Det var opplagt at han ikke var en "local". Først og fremst var det den litt spesielle brytning på den engelske uttalen som fortalte at han var en papa'a, – en hvit mann, en som kommer fra overseas. Men han bar preg av å ha bodd her en stund: Høy, tynn og brunbarket, og som flere av de lokale, noe tannløs. Bill het egentlig William Rudolf Tschan og var av sveitsisk herkomst. En gang, for 60-70 år siden, ble han født i Bern, men reiste av sted og endte som 16-åring på Rarotonga. Der drev han med litt av hvert, mest var det å selge og kjøpe. Han traff sin kone Teetu med aner fra Aitutaki, fikk fire døtre og flyttet ut til Aitutaki for 10 år siden. Nå bodde han i The Castle, det eneste treetasjes murhuset på øya. - Det er ikke særlig pent, men det er syklonsikkert, sa Bill.

Bill guider oss rundt i det som er i ferd med å bli en botanisk hage på Aitutaki.

Slottet ligger på en høyde litt syd for sentrum.

- Jeg er egentlig pensjonist, fortalte han, men det var tydelig at han likte å arbeide.
- Her i butikken er jeg bare de varmeste timene på dagen, fra klokken 10.00-15.00, for da kan jeg ikke jobbe i hagen. Jeg så dere kjørte forbi i går. Så dere hagen?
- Nei, måtte vi innrømme.
- Vil dere se den??

Selvfølgelig ville vi se hagen han levde for. Vi tråklet av gårde på våre mopeder på støvete bakveier. Så plutselig på høyre side åpnet det seg en liten park i den ellers så tette bushen. – Vi fikk et hektar land i bryllupsgave, fortalte Bill. Men det var først det siste året han var gått i gang med å realisere drømmen om å etablere en botanisk hage på Aitutaki. Og han var god i gang. En rekke planter var allerede der da han begynte å rydde i bushen. En hel del planter hadde han fått med seg fra Rarotonga, men de fleste var møysommelig odlet fram fra frø som han mottok fra sin venn i California. Det spiret og grodde over alt. – Dette er min Edens hage, sa Bill, og slo ut med hendene.

Alt gror i "Edens hage".

I containeren har Bill en seng, sine botaniske bøker, en kjøkkenkrok, en do og en dusj.

Landeierne ville ha området tilbake, fortalte Bill. Historien om den lille religiøse sekten leste jeg for et par år siden. Det var 50-60 mennesker som bygget opp et lite samfunn på den delen av øya som var mest nedvokst, fuktig og moskitobefengt. Vi lette etter plassen, men fant bare bush og gjørmede kjerreveier. Bill kunne fortelle at vi hadde vært på riktig sted, men at de enkle hyttene av palmeblader, som de hadde bodd i, nå var overgrodd og forsvunnet.

- **H**un trodde hun var Jesus, sa Bill. Han fortalte om den kvinnelige lederen for sekten. Et digert menneske som mente at hun var Guds sønn som denne gangen hadde valgt å ta en kvinnes skikkelse. De levde et enkelt liv der syd i bushen. De tappet vann fra en kran i byen og velsignet det. Da ble det i følge sekten hellig vann.

- De kom for øvrig og velsignet butikken min også. Jeg kan ikke si at forretningene gikk noen bedre av den grunn, mente Bill.

- **H**un var min venn. Hun er død nå, avsluttet han.

I et hjørne av hagen hadde han innredet en container hvor han kunne overnatte dersom han ønsket å gå i gang tidlig neste morgen. Planen var å åpne hagen for turister om et års tid. Etter den tid så han for seg en litt mer tilbakelemt tilværelse hvor han kunne sitte og ta inn noen dollar fra turister som ønsket å se hagen hans når de hadde fått nok av den blå lagunen.

- **B**ill, vi har lett etter *Det nye Jerusalem*, er ikke det syd for hagen din et sted, spurte jeg.

- Jo, det er riktig, det **var** syd på øya. Men de har reist nå.

”Jesus” bodde sammen med sine 50 disipler i bushen syd på Aitutaki.